

равница. Ала, както и да е, а азъ тая гатанка твърде скоро разгатнахъ; а въ тая работа пакъ мухата ми помогна. А може, мислѣхъ си азъ, и на мухата са чини, че тя вжрви се по равници, защото и тя види лебеницата така сжщо не цѣла, както и човѣкътъ земята. Това е така, мухата не може да види сичката лебеница, както и човѣкътъ не може да види сичката земя; тя види само това мѣсто, което е подъ нея и около нея; тя види най-много на единъ пжрстъ наджлечъ отъ себѣ си, а не повече. И наистина, такова мжничко мѣстенце на лебеницата ни са чини като да е плоско: кжрговината (окржгlostьта) на такова малко мѣстенце и човѣкътъ не може да забѣлѣжи. На, зацо и не е за чудо, че човѣкътъ не може да види тая кжрговина и на земята; не е за чудо, че и на човѣкътъ нашата земя са чини, като да е плоска. А това излази отъ туй, че човѣкъ малко може да види около себѣ си, той види само на единъ часъ наджлечъ, а не повече; а такова мжничко мѣстенце, наистина, са чини човѣку плоско, а не околчесто. А ако са попадне на това мѣсто планина, то тя е се едно за земята, както и пжичиците на лебеницата. За мухата тия пжичици може да са и голѣми, а за лебеницата сж тие до толкова малки, щото и да ги види човѣкъ не може. Такива сжщо, както ми са чини, сж и планините на земята. За насъ са тие, понѣкогашъ, и твърде голѣми, а за земята не сж ни по-голѣми, ни по-малки отъ пжпките на лебеницата. И така, азъ и до това са домжкнахъ, и това разбрахъ, помислихъ си азъ, и сичко разбрахъ твърде лесно;